32004D0017

9.1.2004 URADNI LIST EVROPSKE UNIJE L 5/79

ODLOČBA SVETA
z dne 22. decembra 2003
o spremembi točke 1.4 dela V Skupnih konzularnih navodil in točke 4.1.2 dela I Skupnega konzularnega priročnika glede vključitve zahteve po potovalnem zdravstvenem zavarovanju kot enega od zahtevanih dokazil v postopku pridobitve enotnega vstopnega vizuma

(2004/17/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 789/2001 z dne 24. aprila 2001, s katero se Svetu pridržijo izvedbena pooblastila v zvezi z nekaterimi podrobnejšimi predpisi in praktičnimi postopki preverjanja prošenj za vizume [1],

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 790/2001 z dne 24. aprila 2001, s katero se Svetu pridržijo izvedbena pooblastila v zvezi z nekaterimi podrobnejšimi predpisi in praktičnimi postopki izvajanja mejnih kontrol in nadzora [2],

ob upoštevanju pobude Helenske republike,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Točka 22 sklepov Evropskega sveta v Tampereju je poudarila, da je treba nadalje razvijati „skupno aktivno politiko o vizumih in lažnih dokumentih, vključno s tesnejšim sodelovanjem med konzulati EU v tretjih državah …“.

(2) Bistveni pogoj za uresničevanje skupne politike pri izdajanju vizumov je kar največje možno usklajevanje pogojev za izdajanje vizumov, zlasti glede dokazil v zvezi s sredstvi za preživljanje, ki so priložena vlogam.

(3) Prosilci za vizum morajo imeti poleg drugih zahtevanih dokazil tudi dokazilo o individualnem ali skupinskem potovalnem zavarovanju za kritje vseh stroškov, ki bi lahko nastali v zvezi z repatriacijo iz zdravstvenih razlogov, nujne medicinske pomoči in/ali nujnega zdravljenja v bolnišnici med bivanjem na ozemlju držav članic, ki v celoti uporabljajo določbe schengenskega pravnega reda.

(4) Prosilci morajo zavarovanje načeloma skleniti v državi, v kateri imajo prebivališče. Kadar to ni mogoče, si morajo prizadevati pridobiti zavarovanje v kateri koli drugi državi.

(5) Priporočljivo je predvideti možne izjeme od zahteve po potovalnem zavarovanju v primeru imetnikov diplomatskih, službenih in drugih uradnih potnih listin in v okviru lokalnega konzularnega sodelovanja predvideti možnost, da državljanom nekaterih tretjih držav ne bi bilo treba izpolnjevati te zahteve. Poleg tega bi moralo biti diplomatsko-konzularnim predstavništvom omogočeno, da ob obravnavanju vloge v določenih primerih, kjer se jim zdi to primerno, to zahtevo opustijo.

(6) Priporočljivo je, da se z zaznamkom v rubriki za nacionalne vnose na enotni vizumski nalepki pojasni, ali je bil imetnik vizuma izvzet od zahteve po potovalnem zavarovanju. Skupni priročnik je treba spremeniti tako, da mora pristojni uradnik v primeru, če imetnik vizuma na mejnem prehodu nima dokazil o takem zavarovanju, preveriti, ali je bil tak zaznamek narejen.

(7) V skladu s členi 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen k Pogodbi o Evropski uniji in k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa in zato ta zanjo ni zavezujoč, niti ga ni obvezana uporabljati. Ker ta sklep nadgrajuje schengenski pravni red po določbah naslova IV, dela tri Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, se Danska v skladu s členom 5 omenjenega protokola v šestih mesecih po tem, ko Svet sprejme ta sklep, odloči, ali ga bo prenesla v svojo nacionalno zakonodajo ali ne.

(8) Glede Islandije in Norveške ta sklep pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda [3], ki sodi na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES [4] o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo tega sporazuma.

[1] UL L 116, 26.4.2001, str. 2.
[2] UL L 116, 26.4.2001, str. 5.
[3] UL L 176, 10.7.1999, str. 36.
[4] UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

(9) Ta sklep predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, v katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje, v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES z dne 19. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda [1]; Združeno Kraljestvo zato ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa in torej ta zanj ni zavezujoč, niti ga ni obvezano uporabljati.

(10) Ta sklep pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda, v katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda [2]. Irska torej ni udeležena pri sprejetju tega sklepa in zato ta zanjo ni zavezujoč, niti ga ni obvezana uporabljati.

(11) Ta sklep je akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu oz. je z njim kako drugače povezan v smislu člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003 –

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

K tretji alinei za besedami „(glej Prilogo 7) ([1]);“ drugega pododstavka točke 1.4 dela V Skupnih konzularnih navodil se doda:

„Poleg tega morajo prosilci kot dokazilo k vlogam za vizum za kratkoročno prebivanje ali za potovalni vizum izkazati, da posedujejo ustrezno in veljavno individualno ali skupinsko potovalno zavarovanje, ki krije vse stroške, ki bi utegnili nastati v zvezi z repatriacijo iz zdravstvenih razlogov, nujne medicinske pomoči in/ali nujnega zdravljenja v bolnišnici.

Prosilci morajo zavarovanje načeloma skleniti v državi, v kateri imajo prebivališče. Kadar to ni mogoče, si morajo prizadevati pridobiti zavarovanje v kateri koli drugi državi. Če zavarovanje za prosilca sklene gostitelj, mora to storiti v kraju svojega prebivališča.

Zavarovanje mora biti veljavno na celotnem ozemlju držav članic, ki v celoti uporabljajo določbe schengenskega pravnega reda in mora veljati ves čas bivanja osebe. Minimalno kritje je 30 000 EUR.

Načeloma se dokazilo o tem zavarovanju predloži ob izdaji vizuma.

Diplomatsko-konzularno predstavništvo, ki je pristojno za obravnavanje vloge za pridobitev vizuma, lahko odloči, da je ta zahteva izpolnjena, če je ugotovljeno, da se glede na poklicni položaj prosilca lahko predpostavlja ustrezna raven zavarovanja.

Diplomatsko-konzularna predstavništva se lahko za vsak primer posebej odločijo za izjemo od te zahteve pri imetnikih diplomatskih, službenih ali drugih uradnih potnih listin, ali kadar s tem ščitijo nacionalni interes na področju zunanje ali razvojne politike ali drugih področij, ki predstavljajo bistven javni interes.

Izjeme od zahteve po predložitvi dokazila o potovalnem zavarovanju so prav tako možne, kadar se v okviru lokalnega konzularnega sodelovanja ugotovi, da za državljane nekaterih tretjih držav ni mogoče pridobiti takega zavarovanja.

Ob ocenjevanju primernosti posameznega zavarovanja lahko države članice preverijo, ali bi bili zahtevki nasproti zavarovalnici izterljivi v eni izmed držav članic, Švici ali Lihtenštajnu;“.

Člen 2

Na koncu točke 4.1.2 dela I Skupnega priročnika se dodajo naslednji pododstavki:

„V skladu s tretjo alineo drugega odstavka točke 1.4 dela V Skupnih konzularnih navodil morajo prosilci kot dokazilo k vlogi za vizum za kratkoročno prebivanje ali za potovalni vizum izkazati, da imajo ustrezno in veljavno individualno ali skupinsko potovalno zavarovanje, ki krije vse stroške, ki bi utegnili nastati v povezavi z repatriacijo iz zdravstvenih razlogov, nujne medicinske pomoči in/ali nujnega zdravljenja v bolnišnici.

Vendar je lahko državljan tretje države, ki potrebuje vizum, izvzet iz zgoraj omenjene zahteve. V takih primerih diplomatsko-konzularno predstavništvo ali organi mejne kontrole vpišejo v rubriko za nacionalne vnose na enotni vizumski nalepki zaznamek ‚ZAVAROVANJE NI POTREBNO‘.“

Člen 3

Ta odločba se uporablja od 1. junija 2004.

Ta odločba je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V Bruslju, 22. decembra 2003

Za Svet

Predsednik

A. MATTEOLI

[1] UL L 131, 1.6.2000, str. 43.
[2] UL L 64, 7.3.2002, str. 20.